

Les persones

El FC Santboià estrena camp de joc

L'equip local es proclama campió de la lliga de Primera Catalana i l'any vinent tornarà a jugar a Tercera Divisió

El nou terreny de joc del FC Santboià va viure per primer cop, el 23 de maig passat, un partit de futbol. L'estrena del camp de joc, que va comptar amb la presència de l'alcalde, Montserrat Gibert, va significar alhora el comiat dels jugadors vermells i negres a l'afició local, després d'una temporada triomfal, en què l'equip ha aconseguit l'objectiu de l'ascens i s'ha proclamat campió de la Primera Catalana. El partit, contra el Rubí, va acabar amb un 2-3 intranscendent. El Santboià tornarà a militar, l'any vinent, a la Tercera Divisió. Nova categoria, nou camp.

L'alcalde va fer el primer gol del nou estadi

L'Estadi Municipal de Futbol Joan Baptista Milà (denominació que recorda el fundador del club) és una instal·lació construïda per la Mancomunitat de Municipis en el mateix lloc que ocupava l'antic estadi (a la confluència entre el carrer Baldiri Aleu i la ronda de Sant

Ramon). Els últims retocs de l'obra quedaran enllestits al llarg d'aquest mes de juny.

Gespa artificial

L'estadi tindrà seients per a 1.200 espectadors, uns equipaments moderns i de qualitat (vestidors,

farmaciola, lavabos, àrea de premsa...) i un terreny de joc de gespa artificial de 107x67 metres.

L'estrena oficial del camp es va viure en unes grades completament atestades de públic. Montserrat Gibert, el president del club, Jordi Casals, i el tinent d'alcalde d'Esports, José Manuel González, van fer des del punt de penal els tres primers gols, encara que simbòlics, marcats en el nou estadi. L'entitat va lliurar a Francesca Duran l'escut d'or i el títol de sòcia d'honor del club.

Un equip de 'primera'

Després d'haver estrenat ara el terreny de joc, el Futbol Club Santboià ha anunciat que inaugurarà oficialment el nou estadi mitjançant un partit contra un equip de Primera Divisió. Un rival de categoria per a un camp de categoria, que ha de convertir-se en un trampolí perquè l'equip local assoleixi un lloc d'honor entre l'elit del futbol català.

El Museu de Sant Boi compra i restaura un canó naval de 1795 per a la seva col·lecció

El Museu de Sant Boi va aprofitar la celebració del Dia Internacional dels Museus, el passat 18 de maig, per presentar públicament una peça important de la col·lecció patrimonial de la ciutat. La peça es coneix com a 'carronada', un arma naval (fabricada a les fonderies d'acer del riu Carron, a Escòcia) dissenyada per obtenir la màxima potència destructiva en combats de proximitat. El canó naval adquirit pel Museu de Sant Boi romanà carregat, la qual cosa indica que es va abandonar o perdre en plena batalla.

Una investigació històrica

El canó es va localitzar en una masia del Delta del Llobregat. L'Ajuntament s'hi va interessar i el va adquirir el mes de gener passat. Des d'aleshores, el Museu de Sant Boi ha fet la investigació històrica necessària per identificar la peça, n'ha portat a terme els treballs de consolidació i restauració, i ha encarregat la confecció d'una curenya de sustentació que en facilita l'exposició.

La 'carronada' del Museu de Sant Boi, datada de 1795, és una arma naval molt destructiva que constitueix un pas intermediari entre els morters i els canons tradicionals. Ideada pel general britànic Robert Melville, la Royal Army va adoptar-la com a arma reglamentària a partir de 1789. Es fabricava a les fonderies del riu Carron, a Escòcia. La peça de Sant Boi és de 18 lliures de calibre i conservava la darrera càrrega, un fet molt excepcional. L'interès de l'Ajuntament per aquest objecte patrimonial

s'explica per la seva rellevància per explicar fets lligats amb la història de Sant Boi.

Sant Boi i els canons

Als inicis de la guerra de la Independència, els resistents santboians van aconseguir a Castelldefels la cessió de dos canons; un navili anglès ancorat davant la platja els va proporcionar també pólvora i munició per ajudar a derrotar l'enemic comú: l'exèrcit napoleònic. Un dels canons es va instal·lar davant l'església de Sant Baldiri; l'altre, a l'era de Martí 'Candler', als actuals jardins de Can Torrents. Però aquests dos canons no van poder evitar que les tropes franceses, que van entrar en combat el 30 de juny de 1808, provoquessin una gran mortandad i importants danys a la població. A Can Barraquer i als jardins de Rafael Casanova s'han trobat restes de bales procedents d'aquella batalla.